

[Finn Poulsen.]

niske område, problemerne i særlig grad ligger, selv om der også er problemer her.

Nu er det jo sådan, at de boligforslag, den høje regering har fremsat i dette folketingsår — det gælder både byggeloven og lejeloven — har regeringen fået vedtaget. Regeringen har i forvejen sikret sig det fulde herredømme over administrationen; man har hånd i hanke med selve byggesektoren, men situationen er den, at boligproblemerne skærpes. Vil regeringen fortsætte? Skal alt udskydes til efter valget? Det sidste synes jeg ikke er forsvarligt.

For nogle dage siden erklærede mit partis formand, det ærede medlem hr. Erik Eriksen, på partiets vegne, at vi gerne i de kommende måneder vil medvirke til arbejdet med problemerne, og vi vil gøre det uden fordomme i erkendelse af, at de herskende tilstande nødvendiggør hensyntagen til mange sider. Jeg har set, at den højtærede statsminister har givet et svar på denne udtalelse. Det ærede medlem hr. Erik Eriksen foreslog jo at lade det økonomiske råd se på problemerne i forventning om, at der derfra kom en rent objektiv, saglig redegørelse ikke for de tekniske problemer — dem finder vi nok ud af — men for de økonomiske problemer, der knytter sig til situationen både for den enkelte og for samfundet.

Jeg har forstået, at den højtærede statsminister har accepteret denne tanke, og jeg vil gerne herfra sige, at så beder vi regeringen om at gøre alvor af det nu. Jeg vil tro, at der ret hurtigt kan foreligge et grundlag i god tid, og når det foreligger, var det vel ganske naturligt, om man tog det egentlige arbejde op, hvor afgørelsen skal træffes, så at man kunne få en klar stillingtagen til problemerne også fra partiernes side både af saglige grunde og for at have det klaret ved det forestående valg.

Jeg tror, det er den vej, man kan anvise i øjeblikket. Arbejdet i et egentligt politisk udvalg vil vel nok efter de erfaringer, vi har gjort, være hæmmet netop af den politiske situation. Det er den saglige, helt ob-

jektive redegørelse, vi mangler, og den har vi jo mulighed for at få.

Thestrup: Mit parti ønsker ikke at medvirke til vedtagelsen af de ændringsforslag, der er stillet af ministeren, fordi vi i det hele taget ikke ønsker at medvirke ved vedtagelsen af det lovforslag, der foreligger her, idet det, som jeg allerede sagde ved første behandling, er ganske utilstrækkeligt i den boligsituation, vi har. Forslagets væsentligste indhold er jo blot en udsættelse med at løse boligspørgsmålet. Vi vil på den anden side ikke stemme imod lovforslaget eller mod ministerens ændringsforslag. Vi kan jo ikke stå uden en huslejelov, og den, vi har, udløber den 31. i denne måned. Vi har fra mit partis side stedse været villige til en fordomsfri drøftelse af boligspørgsmålet. Jeg har gang på gang fremhævet dette, jeg har gang på gang opfordret dertil, og selv om min henvendelse endnu ikke har båret frugt, gentager jeg den her, og jeg gentager, hvad jeg sagde under første behandling: boligspørgsmålet bliver mere og mere brændende, og enhver udsættelse af dets løsning er farlig. Vi vil — det vil jeg gerne slå fast — meget gerne være med til at forsøge på en løsning af det.

De ændringsforslag, der er stillet af socialistisk folkeparti, agter vi at stemme imod.

Else-Merete Ross: Som det fremgår af betænkningen, kan jeg på det radikale venstres vegne anbefale at stemme for lovforslagets vedtagelse.

Jeg kan i og for sig give venstre og de konservative ret i deres udtalelse i betænkningen, når de siger, at lovforslaget ikke løser de alvorlige problemer, der knytter sig til situationen på boligmarkedet. Det mener jeg heller ikke den højtærede boligminister har givet udtryk for. Derimod er der givet begrundelse for, hvorfor loven ønskes forlænget yderligere et år, og begrundelse for de mindre ændringer, der nu foreslås. Det var bl. a. disse ændringer, vi drøftede ved første behandling.